

Μητροπολίτης Ιεζεκιήλ Θεσσαλιώτιδος (1874 - 3 Σεπτεμβρίου 1953)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Μητροπολίτης Ιεζεκιήλ Θεσσαλιώτιδος (φωτ. Γ. Ιγνατίου Νεοσκητιώτου).

*Μητροπολίτης Ιεζεκιήλ Θεσσαλιώτιδος (φωτ. Γ. Ιγνατίου
Νεοσκητιώτου).*

Γεννήθηκε στην Καλαμάτα το 1874. Αδελφός της μητέρας του ήταν ο Αγιορείτης μοναχός Κορνήλιος Δουκάκης († 1908). Πρώτο δάσκαλό του είχε τον ιερέα της ενορίας του. Σπούδασε νομικά και θεολογία. Στην ιεροσύνη τον οδήγησαν ο θείος του μοναχός και ο εξαίρετος μητροπολίτης Μεσσηνίας Μελέτιος († 1933). Το 1907 εκάρη μοναχός από τον μητροπολίτη Μελέτιο στη μονή Βελανιδιάς. Αμέσως μετά χειροτονήθηκε διάκονος και πρεσβύτερος. Από το 1918 διετέλεσε και ηγούμενός της. Αργότερα και ηγούμενος της μονής Πετράκη Αθηνών. Διετέλεσε εφημέριος Βιέννης, Τεργέστης και Βενετίας. Υπηρέτησε και ως στρατιωτικός ιερέας, ανδραγάθησε και παρασημοφορήθηκε. Συνδέθηκε με τον Οικουμενικό Πατριάρχη Ιωακείμ τον Γ' και τον ιερομάρτυρα Χρυσόστομο Σμύρνης. Το 1924 εξελέγη μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος. Τρεις φορές του πρότειναν να μετατεθεί σε μεγαλύτερες και καλύτερες μητροπόλεις, αλλά δεν δέχθηκε ν' αφήσει το ποίμνιό του.

Ως μητροπολίτης δεν θέλησε να του γίνει καμία επίσημη ενθρόνιση. Μόνος ανήλθε στον θρόνο του την πρώτη Κυριακή μετά την άφιξή του στον μητροπολιτικό ναό της Καρδίτσας και μίλησε περί ενότητας, αφιλοχρηματίας, ασκανδάλιστου βίου, ομόνοιας και ειρήνης. Αγάπησε τα μοναστήρια της επαρχίας του κι ενδιαφέρθηκε για την ιστορία τους, τη συντήρησή τους και την επάνδρωσή τους. Ασχολήθηκε με

την ιστορία της μητροπόλεώς του, την τοπική αγιολογία, το κτίσιμο ναών και την ανακαίνιση άλλων, το κοινωνικό έργο. Τον μισθό του και κάθε του έσοδο τα μοίραζε στους φτωχούς. Ίδρυσε ορφανοτροφείο, γηροκομείο, νοσοκομείο, σανατόριο, παιδικές κατασκηνώσεις, νυκτερινή σχολή, επαγγελματική σχολή, σχολή απόρων παιδιών, βιβλιοθήκη, βρεφονηπιακό σταθμό, κατηχητικά σχολεία, συσσίτια, λύκειο, γεωργική σχολή, ταπητουργική σχολή, φιλόπτωχο ταμείο και άλλα. Για όλα αυτά αγαπήθηκε ιδιαίτερα από το ποίμνιό του. Όργωσε όλη τη μεγάλη επαρχία του με τα πόδια και με το ζώο. Όλοι μιλούσαν για έναν άγιο Ιεράρχη.

Το 1928 σε μία παρατεταμένη ανομβρία, μεγάλη ξηρασία κι επιδρομή φοβερών ακρίδων, οι φτωχοί αγρότες έτρεξαν στον ποιμενάρχη τους να τους συνδράμει. Με λιτανεία της κάρας του αγίου Σεραφείμ, προσευχές και δεήσεις, κατά τη γονυκλισία όλων των κατοίκων στην κεντρική πλατεία ήλθε η ποθητή βροχή, κι έβρεξε τόσο πολύ που ο μητροπολίτης βράχθηκε κι έπαθε πνευμονία. Η αγάπη προς το ποίμνιό του φάνηκε και στα χρόνια του πολέμου και μετά στα δύσκολα του ανταρτοπολέμου, όπου έθεσε άφοβα τα στήθη του μπροστά για να μή χυθεί αδελφικό αίμα.

Το Άγιον Όρος το αγάπησε υπέρμετρα. Από το 1936 ενεγράφη αδελφός της ιεράς μονής Αγίου Παύλου. Πρωτοσύγκελλο στη μητρόπολή του είχε τον Αγιοπαυλίτη αρχιμανδρίτη Λουκιανό. Λόγω της κάρας του οσίου Φιλοθέου του Διονυσιάτου, που φυλάγεται στη μονή Πέτρας της επαρχίας του, συνδέθηκε και με τη μονή Διονυσίου, στην οποία αφιέρωσε τεμάχιο του λειψάνου του οσίου, και ιδιαίτερα με τον ηγούμενο Γαβριήλ († 1983). Επίσης συνδέθηκε με τους Λαυριώτες πατέρες Αβραάμ († 1947), Παντελεήμονα τον βιβλιοφύλακα, Αθανάσιο τον ιατρό († 1940) και άλλους. Το Άγιον Όρος το επισκεπτόταν συχνά για να λειτουργήσει, να προσευχηθεί, να χειροτονήσει, να γράψει για τα μνημεία του, τους αγίους του, τους κεκοιμημένους πατέρες. Το 1950 παρητήθη του θρόνου του και θέλησε να μονάσει στο Άγιον Όρος, αλλά για λόγους υγείας δεν τα κατάφερε. Το Άγιον Όρος τον μνημονεύει ευγνωμόνως για τις πολλές προς αυτόν άοκνες υπηρεσίες του.

Στις 3.9.1953 αναχώρησε των προσκαίρων για τα μόνιμα και αιώνια μ' ένα γλυκύ μειδίαμα στο πρόσωπο, προσευχόμενος στον γλυκύτατο Κύριο. Δεν άφησε καμία περιουσία, γιατί δεν είχε. Απεβίωσε φτωχός. Δόγμα του ήταν «τα πάντα για τους άλλους». Τον θρήνησε όλη η επαρχία του. Άφησε πλούσιο συγγραφικό έργο και τη φήμη της αρετής του.

Image not found or type unknown

Πηγές - Βιβλιογραφία:

Εταιρείας Καρδιτσιώτικων Μελετών, Πρακτικά Β΄ Ιστορικού Συνεδρίου για τη ζωή και το έργο του Μ. Ιεζεκιήλ (Καρδίτσα 23-24.5.1998), Καρδιτσιώτικα Χρονικά τ. 4, Καρδίτσα 1998. Ο μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφανιάων Ιεζεκιήλ Βελανιδιώτης (1874-1953), Θεσσαλονίκη 2006.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνα Τόμος Α΄ - , σελ. 501-503, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.